

Независности од части, корена, гробова праотаца, поштења, људскости, морала, образа, Ловћена, Мораче, Острога...

Срећна ти самосталност, Монтенегро!

Самосталност у лудилу, бунилу, робовању, пасјалуку, блату, погани, вјери у безвјеру...

Срећан ти мрак којим си повио небо да случајно не провири плаветнило гдје? Да слобода не помоли нос! Да се не разлегне јеванђеље звона свете Српске православне цркве!

Срећна ти дијагноза, ударена државо, шизофрено преплашена од „државних удара“, но ти не иде, јер ако је за љубав и свађу потребно двоје ваљда је и за државни удар потребна држава а не пашалук Милобабе и 40 разбојника, но...

Срећно ти све чега се дохватиш, јутарња измаглицо, нарочито својега репа кад га једном дојуриш...

Срећан ти закон којим ћеш потрти то зло од Митрополије црногорско- приморске, јер како би даље у ништавило ако ти вазда рапсећа и олтари ко светионици казују куда би морала а баш тамо нећеш?!

И зашто би тамо? Зашто би испузала испод камена, бауљино, зашто би истурила тај двокраки језик из омара, чему да издаћеш на сунце кад ти је тако згодно постојати у мемли и смраду тмине и блата стопа Секуле Дрљевића?!

Зашто би носила свој часни крст кад нечасно можеш носити вјекове минуле и будуће на савјести?!

Имаш је, знам, јер да није савјести не би тако панично страховала од онога што јеси бјежећи у оно гдје с ђавољим накотима оргијаш на слави и имену свега за шта су нам гробови једнако под земљом као и на небу!

Срећан ти празник- невјесто лелека!

Слави, имаш и шта, фукарлуку се ваља радовати јер неће потрајати још дуго, гарантујем ти!

Слави, јер знаш шта те потом чека- Црна Гора, стрпљива и ваљано љута!
Само да промолиш тај рачвасти језик испод камена, само да испузиш мало и хоп...

Неће ти ништа, не бој се, јер како ничему да учиниш нешто?!

Сунце ће те спржти, прогутаћете плавентлило облака, распшићеш се ко дим најгоре шкије, нестаћеш ко што си створена- у лудилу и махнитости отпадника од славе и имена!

Срећно ти будуће самовање у сјећању на дане срамоте и бешчашћа.

Ту ћеш још евентуално постојати, па те у то име поздрављам радосним ускликом несојства: „Дае вјечна!“

Живела наша Црна Гора и света Српска православна црква!

Срећан вам празник, празнујте у својој празници, имаћете се чега сјећати и наздрављати скоријих дана у Спужу!

Дае вјечна и на многаја љета, без права на помиловање и условни отпуст...

(ИН4С)